

Δέν εἶμαι ρομαντικός. Δέν εἶμαι καθόλου ρομαντικός. Δέν μ'ἀρέσει νά φαντάζομαι. Τά νηπτικά κείμενα τῶν πατέρων τῆς Εκκλησίας δέν ἀφήνουν καί πολλά περιθώρια γιά τή φαντασία. Μπορεῖ εύκολα νά οδηγήσει σέ δρόμους πλάνης. Ούτε καί τά όνειρα μποροῦν νά στηρίξουν τό ρεαλισμό τῆς ὀρθόδοξης βιοτῆς.

Όλα αὐτά δέ μ'εμποδίζουν νά σχεδιάζω στό νοῦ μου τό ἐπιθυμητό μέλλον τῆς Ορθόδοξης ἱεραποστολῆς. Επειδή ὁμως ἡ λέξη «σχεδιασμός» ἔχει φθαρεῖ κάτω ἀπό τή φόρτιση τῶν τεχνολογικῶν ἀναπτυξιακῶν προγραμμάτων, ἐπιτρέψτε μου νά χρησιμοποιῶ τή λέξη «όνειρο» καί τή λέξη «όνειροπόλος» στή θέση τῶν τεχνοκρατικῶν ὀρων «σχέδιο» καί «προγραμματισμός».

Μπορῶ τώρα, πλέον, νά ἀναπτύξω, λιτά, τά ἱεραποστολικά μου ὄνειροπολήματα.

Όνειρο α': «Οἱ ἔργαται τοῦ θερισμοῦ».

Όνειρεύομαι, στά πιό συγκρατημένα ὄνειροπολήματά μου, τήν ἔνταξη εἴκοσι κληρικῶν, στό ἔργο τοῦ ἱεραποστολικοῦ θερισμοῦ στά ἔθνη.

Αυτό τό είκοσι, πρίν νά τό πώ τό μελέτησα πολύ· είναι ο' όριακόσ αριθμόσ πού θ' αλλάξει άρδην τόν ιεραποστολικό χάρτη τής Ορθόδοξης ιεραποστολής. Μπορεί νά φαίνονται όλίγοι συγκρινόμενοι μέ τά μεγέθη τής παγκόσμιασ κοινότητας. Κι όμως είναι περισσότεροι άπό τούς άποστόλους και είναι άρκετοί για μία όυσιαστική τομή στην ιεραποστολή, άρκεϊ νά πληροϋν μία προϋπόθεση. Νά κάνουν ύπακοή στην Έκκλησία κι όχι στό θέλημά τους και νά δεχθοϋν νά εκπαιδευθοϋν για νά γνωρίσουν τή σάρκα τών τόπων, πού θά διακονήσουν.

Έμεϊς άναλαμβάνουμε τό δεϋτερο σκέλος.

Έκεϊνοι, οι είκοσι, τή διάθεση για τό πρώτο σκέλος.

Όνειρο β': «Τ' ανοικτά παράθυρα στόν κόσμο».

Τό άνοικτό παράθυρο στέλνει πάντα ένα μήνυμα: Προετοιμάζει για τήν κατάλληλη ένδυση πού χρειάζεται στην επικείμενη έξοδο. Η μετεωρολογική ύπηρεσία άπαραίτητη για τήν περίπτωση. Όνειρεύομαι κάποιοι ν' αφιερώσουν χρόνο σπουδών και ειδικοτήτων σε

καταξιωμένους τομείς, όπως η αφρικανολογία, η ασιολογία, η λατινοαμερικανολογία και η τριτοκοσμική γλωσσολογία.

Μερικά χρόνια σπουδών στους ίδιους τόπους θά ισχυροποιήσει τή γνώση στά μετόπισθεν.

Όνειρο γ': «Η ένότητα και ο συντονισμός τών ελεύθερων σκοπευτών».

Όνειρεύομαι, κι άς στενοχωροϋνται μερικοί, τήν ένότητα όλων τών ελευθέρων σκοπευτών τών ιέραποστολικών συλλόγων, συλλογίσκων, σωματείων, οργανισμών, κέντρων, αποκέντρων, συνεργών, συμπαραστατών, φίλων και ακροβολιστών σέ μιά κοινή προοπτική, σέ ένα κοινό έργο.

Όνειρεύομαι νά μήν υπάρξει η ιδιωτική προβολή τοϋ έργου, αλλά η ταπεινή προσφορά τών πάντων χωρίς άπαιτηση για άναγνώριση. Η ιέραποστολή θά προχωρήσει μόνο όταν δεχτοϋμε νά υπηρετήσουμε άνώνυμα τόν ένα σκοπό κι όχι επώνυμα τούς δικούς μας σκοπούς.

Όνειρο δ' «Η ιεραποστολή τῆς σιωπῆς».

Όνειρεύομαι τῆ μεταφύτευση τοῦ ἡσυχασμοῦ καί τοῦ κοινοβιατισμοῦ ὀρθοδόξων μοναστηριῶν στίς χώρες τῆς ιεραποστολῆς.

Όνειρεύομαι νά υπάρχουν δείγματα τοῦ μοναστικοῦ κάλλους στίς χώρες τοῦ τρίτου κόσμου.

Όνειρεύομαι νά μεταβοῦν ἐκεῖ καί νά διδάξουν τήν ἀσκητική σιωπή.

Όνειρεύομαι νά μεταβοῦν ἐκεῖ καί τίποτε ἄλλο. Μόνο νά μεταβοῦν καί νά σωπαινουν ἀσκητικά.

Όνειρο ε' «Οἱ ἱατροί τῆς Ιεραποστολῆς».

Όνειρεύομαι νά βρισκόμαστε παρόντες σέ τόπους δυστυχίας, πόνου, έπιδημιών και ανθρώπινης τραγωδίας. Κι αυτό όχι για ν' αντιγράψουμε ή αντιπαραταχθοῦμε σέ παράλληλες θετικές διεθνείς προσπάθειες.

Όνειρεύομαι νά υπάρχουμε στους χώρους τοῦ πόνου, επειδή δέ μπορώ ν' ανεχθῶ ν' απουσιάζουμε.

Όνειρο στ' «Διορθόδοξοι συλλογισμοί».

Όνειρεύομαι τή σύσταση διορθόδοξου όργανου για τήν ιεραποστολή. Μόνο μέσα από τήν έκφραση τής ενότητας στά μικρο - και μακρο - μεγέθη της μπορούμε νά ελπίζουμε.

Όνειρο ζ' «Ορθόδοξη παιδεία».

Όνειρεύομαι τή μετάβαση τής Ορθόδοξης πανεπιστημιακής κοινότητας για πολύ μικρά χρονικά διαστήματα, στους χώρους τής ιεραποστολής, για τήν καλλιέργεια τής Ορθόδοξης θεολογίας στους τόπους. Τό ελλαδικό άνθρώπινο δυναμικό είναι και πλούσιο και καταρτισμένο. Προσφορά μερικών εβδομάδων σε όρθόδοξα παιδαγωγικά κέντρα στις χώρες τής ιεραποστολής θά ζυμώσει τή θεολογία στους τόπους. Τό ζύμωμα στους τόπους είναι πολύ πιό ούσιαστικό από τή γνωστή μορφή τών σπουδών τών ξένων στην Ελλάδα.

Όνειρο ή «Τά όνειρά μου νά μήν μείνουν όνειρα».

Και πιστέψτε με πώς στό βάθος τής καρδιάς μου είμαι βέβαιος πώς δέν όνειρεύομαι.

† π.Κ.Σ.

Πηγή: Πάντα τά έθνη. Τριμηνιαίο ιεραποστολικό περιοδικό τής Αποστολικής Διακονίας τής Εκκλησίας τής Ελλάδος. Έτος ΙΘ', τεϋχος 76, Οκτ.-Νοέμβρ.-Δεκ. 2000, σελίδα 3.

www.floga.gr